

Vijflanden vaartocht met de Libertas in 2014

Deel 5: Migennes – Tonnerre

De eerste 156 km van het Canal de Bourgogne gaan we bij iedere sluis omhoog en stijgen totaal 298 meter, verdeeld over 113 sluizen.

Daarna komen we op het hoogste punt bij de tunnel van Pouilly en Auxois, die 3333 m lang is. Vanaf dat punt gaan we over een afstand van 86 km weer 197 meter omlaag, verdeeld over 76 sluizen. De eerste 63 km zijn er nog stadjes of flinke dorpen, maar daarna varen we door een gebied, waar de dorpen wat verder van het kanaal afliggen. Maar we hebben fietsen aan boord en kunnen eventueel zelf brood bakken onderweg. Dijon is na 212 km de eerste grote stad, die we tegen komen. De afstand tussen de sluizen is in het begin wat groter, maar verderop komen we bij z.g. sluizentrappen, waarbij b.v. 37 sluizen op een afstand van 12.3 km liggen met een stijging tussen de 2,5 en 3 meter. De sluizen worden erg vlot bediend en een sluismeester bedient meerdere sluizen achter elkaar en rijdt dan mee. Wel leg je op een dag soms maar 12 km af en daar doe je met al die sluizen soms wel 3 à 4 uur over, want de vaarsnelheid is maximaal 6 km per uur. Sneller mag ook niet, want het is niet diep en de walkanten zijn al erg aan onderhoud toe. Wat wel lastig is dat er door het schone water veel waterplanten groeien, die in de schroef kunnen komen. Goed in het midden varen is het devies.

Tot zover wat info over het Canal de Bourgogne.

We waren donderdag 12 juni dus in Migennes aangekomen, waar naast het botenverhuurbedrijf Le Boat, plaats was aan de kade. Het plaatsje zelf stelde niet erg veel voor, dus de volgende ochtend vertrokken we voor de eerste kilometers in het Canal de Bourgogne en kwamen aan het eind van de ochtend bij het plaatsje Briennon. En alweer was er een jachthaven naast een verhuurbedrijf. Het Canal is populair en daarom worden er veel boten verhuurd. Naast onze ligplaats was een mooi parkje met picknickbanken, een BBQ en veel bomen, zodat we mooi in de schaduw konden zitten. Want het weer is de laatste tijd prima, veel zon en soms flink warm. 's Middags zijn we even het dorp in gegaan, waarbij opviel dat de Fransen niet veel geld uitgeven aan verf. Het zag er allemaal wat haveloos uit. Wel een mooie kapperszaak, waar Joke direct geknipt kon worden!

Zaterdag 14 juni weer verder en kwamen we al snel, samen met de Duitse boot, die wel al vaker troffen, bij de volgende sluis en spraken af naar de haven van Saint-Florentin te varen. Het grootste deel van de haven was echter privé en de rest was ook niet geweldig. Dus wij besloten om verder te varen, maar de Duitsers besloten wel te blijven. Net na de sluis bij Percey konden we aanleggen, nadat we met de zeer vriendelijke havenmeester hadden afgesproken dat we de andere dag om 9.00 uur bij de eerstvolgende sluis zouden zijn.

En inderdaad was hij keurig op tijd, zodat we zondag 15 juni weer bijtijds verder konden. Ook de volgende sluizen bediende hij vlot voor ons, dus het ging weer prima. De sluismeesters bellen ook door naar de volgende collega, zodat de sluizen meestal openstaan. Na het schutten draai ik dan de sluisdeur aan onze kant open, zodat de sluismeester niet helemaal om hoeft te lopen. Dit wordt zeer op prijs gesteld en het is maar een kleine moeite. Omstreeks 15.00 uur waren we bij de haven van Tonnerre, waar volop plaats was. Water , Wi-Fi en walstroom inbegrepen voor €8.90 per nacht.

Verder een speelplaats en picknickbanken naast de boot.

Morgen, na het douchen vullen we de watertanks weer helemaal vol, omdat verderop bijna geen havens meer zijn.

Maar je mag de boot vaak wel bij een sluis leggen, dus dat komt ook goed.